

дозволяє формувати та реалізовувати окремі етапи проєкту, тоді як моніторинг, який дає відповіді на низку запитань щодо того, що відбувається після завершення проєкту, яка соціальна ефективність його реалізації, які подальші перспективи розвитку. Відповіді на ці запитання забезпечує саме моніторинг. Однією із причин такої ситуації є відсутність єдиного методологічного підходу, що дозволить його ефективно формувати та реалізовувати. Крім цього, досить гостро постає проблема отримання інформації для проведення моніторингу як зовнішніми стейкхолдерами, так і внутрішніми. Тому одним із перспективних напрямів удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення моніторингу є нефінансова звітність, яка набуває стратегічної ролі останні десятиліття. Саме нефінансова звітність дозволяє задовольняти потреби у інформації у зовнішніх стейкхолдерів щодо екологічних, соціальних, економічних аспектів, які відображають реалізацію на практиці цілей сталого розвитку.

Пандемія COVID-19 змусила науковців та практиків переглянути своє відношення та підходи щодо цифрових технологій та інформаційно-аналітичного забезпечення. Зокрема, якщо до пандемії у світі використовувалося два підходи щодо використання нефінансової звітності: обов'язковий та добровільний. Так, наприклад звіт щодо цілей сталого розвитку є добровільним, звіт шодостандартівзвітностісталогорозвитку SASB є обов'язковим тощо. У 2021 році у більшості країн для відображення процесів сталого розвитку, що дозволяє суттєво підвищувати інноваційно-інвестиційну привабливість корпорацій розглядають запровадження обов'язкової нефінансової звітності, яка дозволить вирішити питання інформації взаємодії із стейкхолдерами та формування аналітичного забезпечення процесу моніторингу. Оскільки удосконалення цього процесу дозволить підвищити не тільки якість процесу управління, але і міжнародну співпрацю із зовнішніми стейкхолдерами. Адже, розгортання повномасштабних військових дій в Україні актуалізувало питання не тільки міжнародної співпраці, але і реалізації проєктів відбудови економіки України з міжнародних фондів через реалізацію проєктів, де моніторинг є обов'язковим елементом, що формує інформаційно-аналітичну основу. При цьому в основу розвитку економіки України закладається концепція сталого розвитку, тому нефінансова звітність розглядається як сучасний інструмент, що дозволить суттєво покращити інформаційно-аналітичне забезпечення.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про стратегію сталого розвитку України до 2030 року»
[//https://ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A?an=332](https://ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A?an=332)

УДК 657.37

Глебова А.О., к.е.н., доцент; Міллер Ю.І., магістрант
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

НЕФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ SASB ЯК СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

В умовах глобальних викликів сучасного етапу розвитку економічних систем, широкого впровадження цифрових технологій у всі сфери життєдіяльності суспільства досить гостро постає проблема формування інформаційно-аналітичного забезпечення процесу взаємодії для всіх стейкхолдерів, а саме у контексті сталого розвитку. Одним із глобальних викликів як для громадян, бізнесу, місцевих органів влади, держави стала пандемія, яка актуалізувала проблеми соціальні проблеми, зокрема задоволення життєвоважливих потреб населення у першій медичній допомозі, продуктах харчуванні

тощо. При цьому бізнес свідомо взяв на себе значний фінансовий тягар щодо вирішення соціальних проблем у своєму регіоні. Таким чином, виникла потреба у відображенні всіх зусиль, фінансових витрат у документах – нефінансовій звітності.

Згідно з Глобальною ініціативою зі звітності (GRI, GlobalReportingInitiative), під нефінансовою звітністю розуміють розкриття інформації та звітування щодо результатів діяльності компанії у галузі сталого розвитку перед внутрішніми та зовнішніми зацікавленими особами (стейкхолдерами) [1]. Її основне призначення полягає у інформуванні про економічні, екологічні та соціальні наслідки повсякденної діяльності компанії.

Для цього використовуються різноманітні стандарти. Так, Рада зі стандартів звітності сталого розвитку SASB (TheSustainabilityAccountingStandardsBoard) займається розробкою спеціальних стандартів для розкриття нефінансової інформації публічних компаній США. Тематика стандартів SASB щодо стійкості організована за п'ятьма аспектами сталого розвитку: 1) вплив на навколишнє середовище; 2) соціальний капітал, тобто очікування, що бізнес сприятиме суспільству; 3) управління людськими ресурсами компанії; 4) бізнес-модель та інновації (цей аспект стосується інтеграції екологічних, людських та соціальних проблем у процесі створення вартості компанії); 5) лідерство та управління, тобто включає регулювання відповідності, управління ризиками, управління безпекою, постачання матеріалів, конфлікт інтересів, антиконкурентну поведінку, корупцію та хабарництво.

Саме пандемія продемонструвала, що нефінансова звітність дозволяє отримувати інформацію про інноваційно-інвестиційну діяльність. Зокрема, прийняття «Зеленої угоди» (Green deal) щодо зменшення парникових газів на 60% до 2040 року, набуття чинності Регламенту (ЄС) 2020/852 (TaxonomyRegulation) щодо сталих фінансів актуалізують саме нефінансову звітність. І з 2021 року компанії повинні розкривати в нефінансових звітах інформацію щодо екологічності своєї діяльності. Така система покликана сприяти переорієнтації фінансування в сталі технології та ініціативи.

Список використаних джерел

1. Official website of Global Reporting Initiative (GRI). URL: <https://www.globalreporting.org/Pages/default.aspx>
2. Regulation (EU) 2020/852 of the European Parliament and of the Council of 18 June 2020 on the establishment of a framework to facilitate sustainable investment, and amending Regulation (EU) 2019/2088 (Text with EEA relevance) // <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX:32020R0852>

УДК 331.1

Глебова А.О., к.е.н., доцент; Даніленко А.В., студентка
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Сучасний світ актуалізує питання адаптації під свої реалії та обумовлює необхідність використання та впровадження дистанційних технологій у основні бізнес-процеси, які дозволяють піклуватися про стан здоров'я працівників та забезпечувати процес управління на основі електронних комунікацій та цифрових технологій. Таким чином, процес діджиталізації стає ключовим для всіх підсистем підприємства та бізнес-процесів.